

Bytí a jsoucnost

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2004](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2004](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 27. 5. 2004
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 27. 5. 2004

Bytí a jsoucnost

Heidegger staví bytí proti jsoucnu a zdůrazňuje, že samo bytí není žádné jsoucné. To je pochopitelně zcela správné, ale zůstává přitom nevyjasněno, co to je bytí (tj. bytí vůbec). (Otevřená zůstává také otázka vztahu mezi jednotlivými jsoucnými a „jsoucny vůbec“, a to zejména proto, že není řádně položena otázka, co činí jednotlivé jsoucné jsoucny.) Tomuto problému (těmto problémům) se vyhneme tím, že se i v případě bytí omezíme jen na bytí jednotlivých jsoucnů. Předpoklad, že úhrn všech jsoucnů není pouhý úhrn, nýbrž rovněž nějaké vnitřně sjednocené jsoucné, považuji za předsudečný a nezdůvodněný. A předpoklad, že je nějaké celkové bytí oné obrovské hromady jsoucnů, jak se nám jeví vesmír, se mi zdá absurdní. Proto budu mluvit vždycky jen o bytí nějakého jsoucné (přičemž musí jít o pravé jsoucné, tj. o událost vnitřně sjednocenou), a budu toto jeho bytí považovat za časově koextenzivní s dobou trvání oné události, jíž je pravé jsoucné. V průběhu tohoto trvání po sobě následují jednotlivé fáze či momenty událostního dění, jak je můžeme sledovat zvenčí. Jednotlivé jsoucnosti však nejsou spjaté pouze svým pořadím, jak se to zvenjšku jeví, nýbrž v každém okamžiku, tj. v každé své (časově nenulové) jsoucnosti se děje událost celá (tedy neděje se jen postupně ve střídě jednotlivých fází, tj. jsoucností, nýbrž v každém okamžiku je celé jsoucné „při tom“). Bytí pravého jsoucné (jakožto pravé události) ovšem není „jsoucí“, ale není ani „dělitelné“ na sub-bytí jednotlivých jsoucností, neboť nemá žádný vnějšek. Jakýkoli popis (a jakékoli zkoumání, jež by mu předcházelo) událostního dění, jímž je pravé jsoucné, se nutně míjí jeho bytím a nemůže o něm naprosto nic relevantního říci. Bytí jsoucné prostě není (a nemůže ani být) žádné „factum“, ale je tím nejvlastnější „fiens“, neodvoditelným z ničeho, co může být zvenjšku pozorováno a popisováno, a také na žádnou fakticitu nepřevoditelným.

(Písek, 040527-1.)